

יום

ירושלים

ירושלים

וסביבתה

מפה

מהמאה

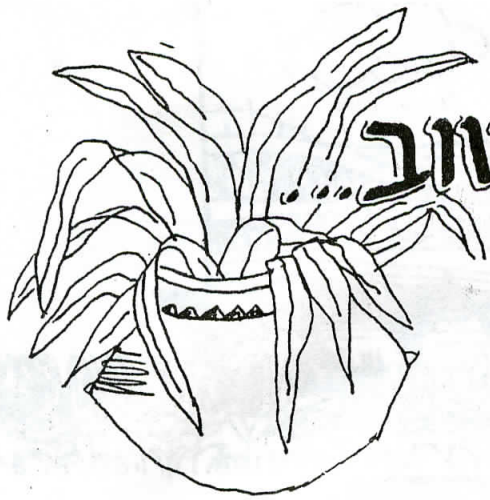
ה-13

מספר: 1381

6.5.94

כ"ה באייר תשנ"ד

כפר-הנשיא

מזל טוב... מזל טוב

* ימי *אהולדת*

9.5 נורית אורן
ביני יודאיקו

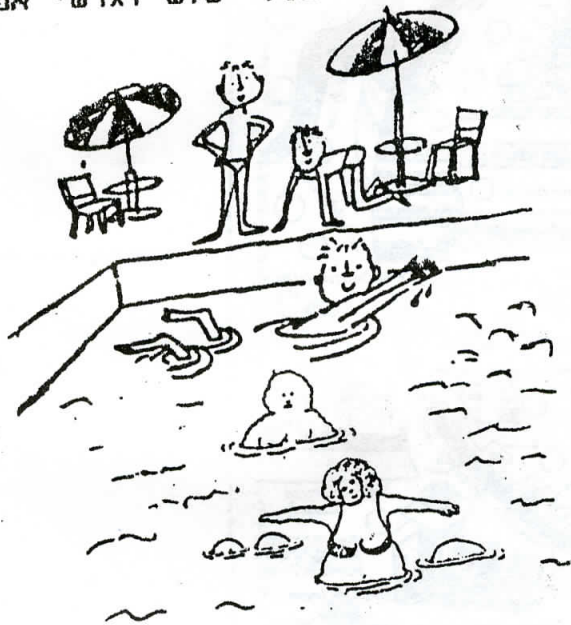
10.5 אלזה בן-חנוך
שלומי טובג

11.5 רינת אורן
תמיר שפרונג
שני מאי ברודי (נכדה פוטש)

* ימי *כישואין*

8.5 תמנה ויורם שוער

9.5 שוש זגרשי אפשטיין

12.5 דודיק פוקס
דנית נצר (נכדה ש' חצור)
ליאת ברק (נכדה י' מנדג')
רע בן-דוד
יניב גלוק
שחר לבנקופף - נכדות
ירדן לבנקופף - מ' כהן

13.5 ליבי וינטראוב
ורדה וינטראוב
נויה עדר

14.5 יניר קורנבליט

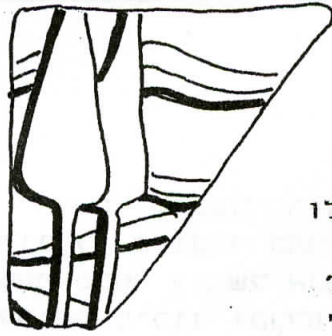
" מה נשמע " ... המשך

* ואם בחוגגים מדובר - קבוצות-קבוצות התקהלו חברים (בעיקר צעירים) מסביב לצילומי הנעורים של ילידי 1924 וניסו לזהות את הפנים העגולות, השיער השופע... של סבא/סבתא "כשהיו צעירים". מה זאת אומרת - "כשהיו?" אנחנו זקנים?
די, אנגה, די. הפסיקי לכתוב כאלה טורים חיוביים.

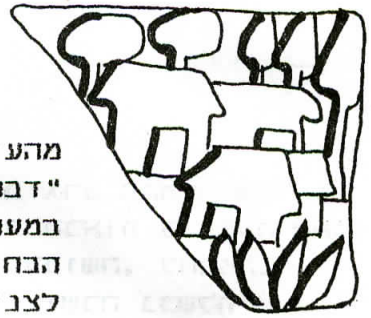
אין דבר - על הגועל-נפש תקראו בהמשך.

שבת שלום

העורכת

מה נשמע?

מרוב להיטות לבטא את סלידתם מהעיסוק בפוליטיקה מעל דפי "דברי'לה" החמוד והנקי שלנו, נתקבלו במערכת שש כתבות העוסקות בנושא הבחירות הקרבות... מה עלינו לעשות? לצנזר? לפסול? "לא להזדהות בהכרח?" יש לי הרושם שהסיבה לעידנות המוגברת היא ששני המועמדים הם מ"שלנו". ובכן, הפעם תמצאו "מוסף בחירות" בסוף החוברת (אלא מה?) - ואנחנו סמוכים ובטוחים שההתלהבות תשקע שוב אחרי ה-10 במאי.....

באחד העמודים הבאים תקראו קטע מגליון 2 של המתחרה החדש שלנו (גליון 1 לא הגיע אלי) - "ר"פרטואר", בטאון ראש-פנה ויישובי הסביבה. נדמה לי שאני מדגישה את אצבען של המשפחות-עוזבי-הקיבוץ הרבות, שבאו לתגבר את אוכלוסיית המושבה הוותיקה. בין הנושאים המטופלים - "יום הורים מלמדים" בביה"ס, "עזרה סוציאלית למשפחות בקשיים", יש ועדה לאיכות הסביבה, ורכז פעילות מוסיקלית, עמותה לשחזור ועוד. ראיתי בעיני רוחי את הסביבה בעוד מאה שנה - כששיכוני כפר הנשיא-ראש פנה-מחניים וטובא, ייפגשו בגבולות נמל התעופה הבין-לאומי, כשיתוף פעולה מלא לרווחת הכל....

* חוזרים אל הקרקע... לכיתה א' (תמר המאירי) יש חופשה לא-מן-המנין ביום ראשון. הסיבה היא חיובית. סוף-סוף עוברת הכיתה למבנה החדש בתוך חצר ביה"ס. עד עכשיו למדו במבנה ישן באילת גופה. ביום שני יתחילו ללמוד בכניין החדש והנוצץ. (חצר מסודרת עדיין אין).

* עד שתקראו שורות אלו, יחזרו כבר ילדי כיתה ב' מהטיול השנתי, (יומיים - עם לינה בבית) בהרי הגליל-העליון וצפת וסביבתה. בין אתרי הביקור מוזיאון "המאירי" בצפת. נקווה שדניאל ארנברג תזכור להראות לילדים את תמונת הרב-רב-סבתא שלה, שהיתה מיילדת בצפת בימים ההם.

* לבוב הארט, שנכנס לתפקיד תברואן לאחרונה - בהצלחה. שתהיה לך עונה דלת-יתושים ונחשים.

* הוחל בקציר הבן-חרצית, וגם כאן יש מקום לאחל הצלחה ואחוז גבוה של חומר פעיל.

* תענוג בימינו לעבוד בשבילים מסביב ל"מרכז-הציבורי". הצבעים - הריחות - שילוב הצורות: ממש מלהיב. וכל זה פרי עבודתה השקטה והמסודה של איריס ג'.

* השינוי בסידורי מסיבות בר-המצווה נותן אותותיו - וקל לשכוח לברך את המשפחות החוגגות. ובכן - לפני שבוע חגגו משפ' פוקס את חגיגת בת-המצווה של קרני בחיק המשפחה כאן - והשבוע משפ' אורן המזרחית נסעה לירושלים לחגוג את עלייתו לתורה של דורון ליד הכותל. נורית הזכירה לי שכבר תיארדה חוויה דומה, כשחגג האח הגדול - אז וויתרנו לה. אבל את גבי עוד נתפוש כדי לספר על ילדותו בירושלים... הרבה אושר לכל החוגגים.

המשך - 29

בהשתי שלכתבה הזאת לא יצרפו איזורים ולא כותרת שתיגרע מהמסר שכל כך חשוב לי שיועבר במלואו. קשה לי מאד לכתוב את השורות הבאות בידיעה שאני משתף מספר רב של אנשים (שבמצב דגיל לא היו שותפים) לבושה, לחרטה, ללקיחת סיכון וקבלת האחריות האדירה שהיתה מוטלת עלי ושבה נכשלתי לחלוטין. אך העידוד שאני צובר מהמחשבה וההחלטה שאולי אצליח למנוע אסונות עתידיים כמו אותו אסון שבנס, ללא שום הסבר הגיוני, נמנע מאיתנו בין מכמורת לאולגה בשבת שעברה, עוזר להמשיך ולחשוף את המחשבות, החרדות, היסורים, הבילבול והמלחמה המתמדת שאני מנהל עם מצפוני מעתה ועד עולם. הדבר שמפריע לי כל כך הוא זה שאני הייתי אחראי כמעט לטרגדיה של קבלת החלטה שגויה אחת, וע"י כך להרוג את כל היקרים לי ביותר וכמו כן לגרום לדמת כאב אדירה שהיתה מתפשטת כמו פטריה של פצצה גדענינית בין כל האנשים שכל כך אוהבים אותנו ושאלנו יקרים להם. ורק כאלה שעברו טרגדיה כזאת יוכלו להעיד על חוסר ההבנה הבסיסית של גודל האחריות שהיתה בידי באותו רגע שנפלתי את ההגה בין ידי, ועוד יותר מזה הרגע שהחלטתי להמשיך לנהוג עד אולגה במקום לעצור באותה נקודה ולתת למישהו ערני יותר לנהוג במקומי. חשוב שתבינו, אני הוא זה שמטיף כבר שנים לכל חברי שלא לוקחים צ'אנסים בעניין של ערנות בכביש ובסוף אני הופך להיות הפושע הגדול מכולם. אני פשעתי פשע שלרוב אין חזרה ממנו. העונש לפשע כזה במקרה שלי כבר ניתן, למזלי הוא העובדה שייסורי המצפון שילוו אותי לעד הם כאין וכאפס לעומת העונש ברוב המקרים של פשע זה. הפצע יגליד אך הצלקת תשאר איתי לעולם וזאת רק לטובה, כי היא שם להזכיר לי שניתנה לי הזדמנות נוספת ועליה לא אוותר. אני נחשב, בין אלה שמכידים אותי, לנהג זהיר ושקול ובכל זאת לדגע אחד שכחתי או שלא הבנתי את האחריות שרבעה עלי כאשר למרות שהייתי עייף החלטתי להמשיך עוד שלושה ק"מ לפני שאעצור. מי אני שבהיסח דעת הייתי יכול להרוס הכל?

באותו ענין אני רוצה לידע אותכם שהנפגעים העיקריים בתאונה היו אבא ואמא שלא היו חגורים מכיוון שישבו בספסל האחורי של הוולקסווגן. שקד וירדן יצאו ללא שריטה כי אצלנו יש כלל בל יעבור ששתייהן תמיד נוסעות חגורות וישובות בכסא בטיחות וזאת אעפ"י שהחוק לא מחייב במקרה של שקד (מעל גיל 4). אני החלטתי שאת המלחמה להתקנת חגורות אצלנו בוולקסווגנים אני אנהל עד שהיא תסתיים לטובת כולנו ושתעלה כמה שתעלה. בנוסף לחגורות נצטרך למצוא דרך לממן רכישה של מספר כיסאות בטיחות וכן מגביהים שנועדים לחגור ילדים שגדולים מדי לשבת בכיסא בטיחות אך קטנים מדי להשתמש בחגורות הרגילות. בזמן כתיבת שורות אלו כבר פנו אלי מספר חברים (בעיקר אמהות) ושאלו איך יתכן שאנו מפקידים את ילדינו מגיל ארבע ועד אותו גיל שהם גדולים מספיק כדי לחגור חגורה של אדם מבוגר? אין ספק שהמחיר הפראאי שנאלץ לשלם במידה ולא נתקין את החגורות אינו בר השוואה למחיר ההתקנה. לכן אני פונה שוב לכולכם ומבקש שתלמדו ותשכילו מהטעות האדירה והמטופשת שעשיתי ותעזרו לי לתקן את המעוות. מי שמעוניין להצטרף ולעזור לי ליישם את התכנית שהזכרתי רק שיפנה אלי. לסיום אני רוצה להודות לכל אלה שדאגו, התעניינו ותמכו בי ובמשפחתי. ברגעים קשים אלה מתגלה המשפחה המורחבת האמיתית ושוב לא התאכזבתי.

תודה לכולכם. דפי

ערב בטעם שונה

הערב - בשעה 21:15

בחדר-האכל

כולם מוזמנים ל:

מסיבת יום-הולדת 70

של ילידי 1924

החוגגים והחוגגות השנה הם:

רחל אבידור
אריק ארנברג
אלף דוברינר
בתיה ריינס
ריבה בן-נתן
ג'וליה ניצן
אירית בן-חיים
ראובן גוטר
שמואל הצור
איזק תלם-פוטש
מטי דיבון

"שוק פר הנשיא"

"שוקיבויץ"

7.5.94 שבת אחר-הצהריים

זוהי ההזדמנות הראשונה ואולי גם האחרונה להיפטר מכל החפצים, השמונצאס והג'אנק שתקועים עמוק במחסן ובכויידם - אותם דברים שתמיד חשבנו לשמור... אולי יום אחד... שמה נזדקק... בדיוק אלה שתופסים המון מקום, מעלים אבק וכמובן - אינם מביאים לנו תועלת יותר. בואו, כולנו נחשוב בדרך חיובית, אולי אוסף קזה של פריטים יוכל לעזור למישהו אחר בקיבוץ מבלי שיבזבז את כספו של הגזבר, את זמנו היקר בחיפוש אחר אותו פריט יקר.

בסך הכל צריך לפשפש בארונות, להסתכל טוב טוב בפנים ומחוץ לבית ולרכז את כל הסחורה בדשא שבין חדר-האוכל לבריכה. חברים שיש ברשותם המון דברים, ואולי גם כבדים, יוכלו לקבל עזרה מכחורים צעירים וחסונים, שיסתובבו סביב הקיבוץ בשרוולים מופשלים, רכובים על טרקטורונים כשחיוך רחב נסוך על פניהם, במטרה לעזור!

מומלץ להביא שמיכות או שולחנות, על מנת להציג את מרכולתנו כחלון ראווה. אין צורך בכסף - הכל נרשם בהנהלת-חשבונות.

תהיה מוסיקה, עוגות, שתייה ואווירה טובה ושמחה.

במידה ויש שאלות - ניתן לפנות - לתמי ואסף.

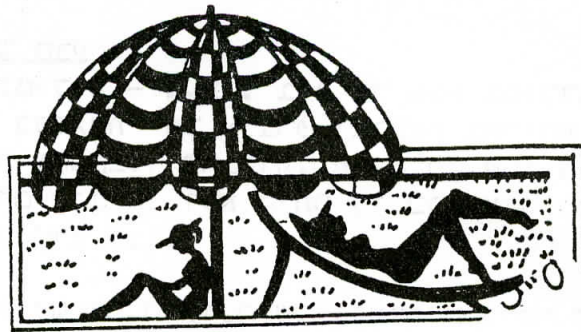
הביאו ובואו בהמוניכם

נ.ב. - בין השאר אפשר להביא:

כלי-מטבח, צעצועים, ספרים, תמונות, כלי-עבודה, אהילים, דברי-חשמל, נעליים, בגדים, רהיטים, תקליטים ודיסקים, משקפיים, כובעים, גפרורים, אלבומים, שמיכות, כריות, שטיחים, אטבים, דגלים, נעצים, ושאר מיני חפצים.

אל תחמיצו.

עונת השחיה נפתחה השבוע

נתחיל בעובדה שיש מצילה שכירה מראש-פנה ושמה יונה, ומאחלים לה הצלחה אצלנו.

כמה חוקים לגבי הבדיקה שכדאי להזכיר:

1. נא להישמע להוראות המציל/ה.
  2. הרחצה בבגד-ים בלבד.
  3. בעלי שיער ארוך מתבקשים/ות לקשור בגומי.
  4. אין לשחות בשעת מחלה או עם פצעים מוגלתיים.
  5. תינוקות חייבים ללבוש בגד-ים או תחתונים.
  6. אין כניסה לכלבים בכל שטח הבדיקה.
  7. אין לעשן או לאכול ליד הבדיקה.
  8. משחקי כדור או שחיה עם מזרנים, בפיקוח המציל/ה בלבד.
  9. הכניסה ללא מציל/ה אסורה - כל הפרה תטופל בכל הדרכים הדרושות.
  10. אנו שוב מבקשים מהמתרחצים, להחזיר כוסות ולשטפן, ולשמור על נקיון הדלפק. אם תהיינה בעיות, נפסיק את התה והקפה.
- אנו מאחלים לכם עונת רחצה נעימה, ומקווים שתשמרו על הסדר והנקיון וכך נעבוד את העונה בהצלחה.

להתראות

צוות בריכת-השחיה

נכון לעכשיו

6.5.94

מבית ראשון לבית של קבע

לא עוד בית ראשון במולדת - מעתה, בית של קבע במולדת למשפחת אילייב: אלברט אולגה, אריק ודנה. כשנגשתי אל אלברט ואולגה בארוחת הבוקר של יום ששי לברך אותם במזל טוב לאחר שהתקבלו לחברות, אמרה לי אחת מיושבות השולחן: מזל טוב גם לכם, קבלתם אנשים טובים. ולא היתה לי כל בעיה להסכים אתה. אז מזל טוב למשפחת אילייב ומזל טוב לנו.

בשבוע שעבר התקיימה ישיבה ראשונה של וועדת הקליטה האזורית. קבלנו בה, בין היתר, דווח על מצב הקליטה בקבוצים. מבין 29 הקיבוצים במועצה, רק שניים אינם קולטים כלל. כפר הנשיא נמצאת במקום מכובד ביותר בקליטה, הן של צעירים באולפן והן של בית ראשון במולדת.

ירוקים

הירוקים הם, הפעם, לא זולרים. הירוקים הם שוחרי איכות הסביבה, ואת השורות הבאות אני רוצה להקדיש לירוק אחד שהוא כבר לא כל כך ירוק בתפקידו - דוד פרנקלין שהוא אחראי לחדר הירוק במרכז ההדרכה באפעל.

הגעתי למשרד הקטן שלו כשברחתי מהמזגן המקפיא בקורס מזכירים, דייוויד כבה למעני את המזגן בחדר הירוק (זה היה ממש קורבן מצדו באמצע החמסין הגרוע ביותר של העשור), וסיפר לי על כמה מהפעולות שהוא עושה שם. אחר כך קבלתי ממנו את העלון של שוחרי איכות הסביבה בקיבוצים, ולאחר שקראתי בו אני מכניסה אותו לתיק תקשורת בחדר האוכל (זוכרים שהדבר הזה קיים עבור המתעניינים?). כמה פנינים מהחוברת:

- "רק מרד צעירים נגד כוח הפרסום והחברה הצרכנית הם אשר יצילו את הסביבה"
- חברת "אמניר" מציעה מודל של "קיבוץ ללא אשפה" אפשר לקבל העתק (צלצלו לדייוויד). ואפשר גם לקבל קלטות וידאו בנושאים של איכות הסביבה.
יש עוד כמה דברים מעניינים שם, תוכלו לקרוא בתיק תקשורת.

מרכז תקשורת

השבוע היה המוקד שלנו עסוק מאד, לא רק בהקרנת סרטי וידאו, אלא גם בשידורים חיים מהאולפן. ביום ראשון משדר לקראת הבחירות, יום שני - כרטיס מגנטי, ואם הכל ילך לפי התכנית - יום ה' משדר עם ולנסי לקראת הבחירות. האולפן שוקק חיים: נעה, צילה, הרולד ודוד אלמן מביימים, מפיקים ומצלמים, ואני מקווה שאנו מתחילים עידן חדש של שימוש במוקד התקשורת.
גם האסיפות ישנו עתה את מקומן. אנו נשב באולפן השידור (יש מספיק מקום להמונים הבאים לאסיפה), והיו"ר יהיה בעצם המנחה של השידור.

חסמב"ה

מי שלא יודע מה זה חסמב"ה, כדאי שיעבור מיד לעמוד הבא, כי הוא גם לא יוכל להבין מה הרגשתי כאשר שמעתי שיגאל מוסנזון נפטר השבוע. אני שייכת לדור שגדל על חסמב"ה, למען האמת, לקרוא קראתי רק את חמשת או ששת הכרכים הראשונים שיצאו (מתוך למעלה מארבעים בסה"כ), פשוט כשיצא כרך מספר שבע, שמונה, תשע... כבר קראתי ספרים של "גדולים". גם בין הספרים של ה"גדולים" זכורים לי מאד ספריו של מוסנזון: "אפורים כשק" ו"דרך גבר" היו בשבילי הכרות ראשונית עם קבוץ שאיננו רק אידיליה של חלוצים עמלים ביום ורוקדים הורה או שרים על הגורן כל הלילה.

מאוחר יותר, קראתי בספריו של אוריאל אופק על איך נכתבו ספרי הילדים המפורסמים וביניהם ספור כתיבתו של חסמב"ה (אגב, הסיפורים על איך נכתבו הסיפורים הם מרתקים לכשעצמם). למדתי שיגאל מוסנזון כתב את חסמב"ה עבור בנו עידו, ושאר ילדי קבוץ נען, לאחר שהבטיח להם לכתוב משהו שיהיה טוב יותר ומרתק יותר מטרזן. ואני מניחה שכל אוהבי חסמב"ה גם יודעים שמפקד החבורה ירון זהבי נקרא כך על שמו של ירון לונדון, ילדם של ידידיו האישיים של מוסנזון, שהיה אז ילד תל-אביבי מצוי.

עידו, בנו של מוסנזון, נפל בקרבות מלחמת יום הכפורים, ונותרה הסדרה שבדאשיתה נכתבה עבורו.

לפני שנתיים שוטטתי בין דוכני שבוע הספר בתל-אביב, וכשראיתי את מוסנזון עומד וחותם על ספריו למעריצים שרכשו אותם, לא התאפקתי ותמורת 10 שקלים קניתי גם את הספר וגם הקדשה מאת הסופר. ואם אתם לא מאמינים, הריהי לפניכם.

יגאל מוסנזון / חסמב"ה או חבורת סוד מוחלט בהחלט

אמר החמלה!
מאז תמוז מסמך

וכל זה נכון לעכשיו.

הסלסוף

ישראל מוסנזון
29.6.92

מכל הלב

אני יודעת שזה כבר די נדוש -
דברי השבח והתודה שכותבים
לחברים ולקיבוץ אחרי כל ארוע.
עד שאתה הוא זה שמרגיש צורך
להביעם.

אז בכל זאת, התרגשתי פעמים
אין-ספור מהאכפתיות של כולם,
מהטלפונים, מהפתקים, מהברכות
והאיחולים להחלמה.

ואני אופטימית וממשיכה.
תודה, תודה

בשם משפחתי וממני

יעל נ'
תודה מיוחדת לכל צוות המרפאה

טיול בכיף

לפני שבוע, חבורת צעירים ברוחם אם לא בגופם, (היו גם כמה צעירים אמיתיים שנהנו - שאלו אותם) יצאה לטיול, ליום-כייף בסביבות הכנרת. הד-האושר, כפר-נחום, זכרי-דשא. ביקרנו במקומות ששכחנו שקיימים כל כך קרוב לבית. שנים לא ביקרתי בהם והמפגש היה ככפעם הראשונה. גם קיבלנו ממדריכנו טומי הסברים מרתקים. לא אפרט את הצד הזה - מי שרוצה לדעת ירים טלפון לטומי - הוא יסביר.

כשהגענו להד-האושר, ראינו שאסור להיכנס במכנסיים קצרים - גם בנים וגם בנות. אבוי, שכחו להגיד לחבר "א", איש שביום הראשון לבוא האביב פושט את הארוכים ולובש קצרים ומגלה את יפי דגליו עד סוף הקייץ. הד-האושר לא מעריך כמונו את דגליו הלבנות העדינות. ניסינו לכסות אותן במעיל, בעיתון, בשקית ניילון. שום דבר לא עזר. אנחנו היינו מאושרים והחבר "א" שמר על השער.

כשהגענו לכרי-דשא, (הסיפור ההיסטורי של כרי-דשא - אצל טומי) ירדנו לשפת ים הכנרת לאכול ארוחת-עשר. להפתעתנו חיכו לנו כסאות, משקה קר, ועוגיות מלוא החופן. ישבנו בנחת מול מי הכנרת. האמיצים שבינינו חלצו נעליהם וטבלו את רגליהם עץ לקרסוליים במים הצוננים. למי היה הרעיון הנפלא הזה? למי אם לא להליון, שאירגנה למופת את כל מהלך הטיול. כמו תרנגולת דאגנית לשלום אפרוחיה, הובילה אותנו הלאה לתוך היום הקסום.

בשעה 13:00, בערך, הגענו לעין-גב לארוחת הצהריים. לא סתם פיקניק על דשא וקוצים דוקרניים בת-ת, לא צלחת פלסטיק, המתקפלת באמצע כאשר ממנה נושר חצי האוכל ביד אחת, לחמניה ביד שניה, סכום בין השיניים וברחש באוזן. לא ולא! הליון הזמינה עבורנו מראש מקומות במסעדת הדגים. מיזוג-אוויר, שולחנות ערוכים, מנה ראשונה, מנה שניה, מנה שלישית ובמב"ח חמוד לשרת אותנו.

בזה עוד לא נגמרו חוויות היום. שבעים ומחייכים עלינו על סיפון ספינת שיט, וחצינו את הכנרת. "הו כנרת שלי - ההיית או חלמתי חלום!" במצב רוח מרומם ובלי העין הפקוחה של "הם", נתנו חופש לפנטזיות הנשכחות. מרד על הבאונטי - מוסי בתפקיד של צ'רלס לאוטן. סחר בעבדים, פירטים בלב-ים, מתי יתבגרו החברה? צוות הספינה הסתתר בקבינה וכשהגענו לחוף ראינו אותם רצים בכיוון המשטרה. במהירות הבזק הסתלקנו לאוטובוס והישר הביתה.

יום כייף - שיהיו עוד הרבה כאלה. לטומי תודה. ולכל מי שנתן יד, תודה. ובעיקר תודה להליון, המשיכי בעבודתך הברוכה.

על נסים ונפלאים

במשפחה שלי מסופר על בת-דודה צעירה שהתקפה ונדקרה לאור יום
ב-Grand Central Station, New York; בעוד היא מדממת וקוראת
לעזרה, ממשיכים העוברים-ושבים לעבור (אבל לא לשוב) עד שבסוף
מישהו חף לה \$20 ביד, והמליץ לה לקחת מונית לחדר המיון.
כנראה, כך עושים בעולם הנאור, כי לא כדאי להסתבך בצרות של
אחרים.

אצלנו העניינים עדיין מתנהלים אחרת. בשבת האחרונה יצאנו, לא בנס,
אלא ברצף של נסים, מתאונה עם הפולקסווגן. וכשהאוטו נחת על
גלגליו, עם הפנים אל התנועה הזורמת, הרגשתי כאילו ירד אלינו להק
של מלאכים:

- הנהג הראשון הציע לרפי את הפלאפון כדי לקרוא לאמבולנס,
ולתקשר הביתה.

- מהאוטו השני קפצו חובשים, חלקם במדים, עם "ארגז כלים לעזרה
ראשונה", ומיד התחילו לטפל בג'וני ששכב שרוע על יד האוטו.

- מאוטו אחר ירדו כמה רופאים, שפירגנו לחובשים על עבודתם
המצוינת, והמשיכו את הטפול ברמה שלהם. ולשאלתי: מעין הגיעו כל
האנשים הנפלאים האלה? - פשוט חייבו לי חיוך צנוע ומרגיע.

- הגיעו אמבולנסים, והצוות פירגן לרופאים ולחובשים על עבודתם
המושלמת ולקח אותנו למיון ב"הלל יפה". גם שם הרגשנו שאכפת להם
לעזור, ולהתיחס לבן-אדם.

- בינתיים, הסמל של כפר הנשיא על האוטו עשה את שלו, ודני
שכטר, העו"ס שעובד אצלנו, עצר, אסף את כל הבנות, ולקח אותן
לעמיעד.

- ואני יושבת במכון הרנטגן, מחכה לחדשות כדי להתקשר עם הבית,
ופתאום רואה את רפי ודרור נכנסים למחלקה! הגיעו בטרמפ עם שאולי
ועדינה איסטון שעברו וראו את האוטו עם הסמל.

- אחיו של יעקב דדוש ראה את האוטו, התקשר עם יעקב שהיה כבר
בדרך הביתה; דדוש התקשר עם הבית, אבל כוחות העורף הודיעו לו
שהכל כבר בטיפול, ואין צורך לחזור לחדרה.

- והמשפחה שלי, שמיד אחרי התאונה התנהגה למופת, כל אחד דואג
ועוזר לשני - הייתי מאד מאושרת וגאה, למרות הנסיבות.

- כך זה נמשך - כל השבוע, אנשים נפלאים שמתעניינים ורוצים
לעזור בכל כך הרבה צורות שונות. ואם לא הספקנו להודות אישית לכל
המברכים והדורשים לשלומנו, תדעו שאנו כן מעריכים את זה, ושזה
עושה לנו טוב על הלב.

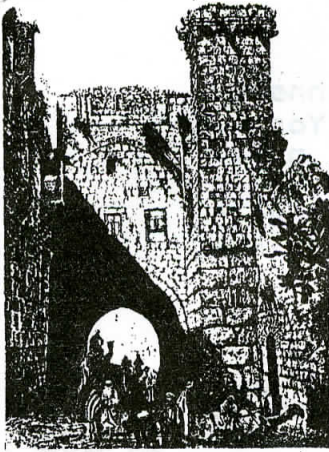
ואני מקווה ומאחלת לכולנו שנדע תמיד לעזור ולדאוג לזולת, גם
בימים קשים, אך במיוחד בחיי היום-יום.

שולמית

ב' בסיון תשמ"ג (1983) אסתר רוז

ב' בסיון תש"ז (1957) פרידה ריש

ירושלים בצילום אוויר. Tower of David.

שיינקיך בירושלים

ליום ירושלים

כשהייתי ילדה בירושלים (אוף, כמה פעמים כבר אמרתי את המשפט הזה...), גרתי במושבה הגרמנית. הגענו לשם לאחר מלחמת השחרור, לדירה שננטשה ע"י בעליה הערבים. קראו לזה בשפת היום-יום "רכוש נטוש", או בשפה הרשמית "נכסי נפקדים". הבתים והדירות נמסרו בשכר דירה לשימושם של חיילים משוחררים (אבא שלי, למשל) ולעולים חדשים שהגיעו אז בהמוניהם (מרביית השכנים).

מי היו, אם כן, דיירי השכונה בראשית שנות החמישים? עולים ממרוקו, מהונגריה (עד היום אני יודעת כמה מלים בהונגרית מאותה התקופה), מפולניה ומרומניה. ברחוב נשמע בליל של שפות, בתי כנסת בנוסחים שונים צצו מסביב. השוחט שגר לא רחוק מביתנו היה שוחט את התרנגולות במגרש שדרכו היינו הולכים לבית-הספר, והתרנגולות השחוטות היו מפרפרות על הדרך, וחוזרות אלי בסיוטי הלילה. החנויות ברחוב הראשי היו חנויות מכולת קטנות, חנות ירקות וחנות דגים, ובעלי החנויות דברו אידיש, הונגרית או מרוקאית.

השנים חלפו, ילדיהם של העולים החדשים שגדלו בשכונה הם היום רופאים, עורכי דין, ראשי עיר (ויש אפילו מזכירת קיבוץ אחת ביניהם...). רוב המשפחות עזבו את המושבה הגרמנית, ובמקומם הגיעו משפחות מבוססות, יאפים צעירים ומתעשרים אחרים ששפצו את הבתים היפים של השכונה, ובנו וילות במגרשים שעליהם הבערנו את מדורות ל"ג בעומר.

ברחוב הראשי של השכונה אין כמעט חנויות מכולת, ולחנות הדגים אין זכר כבר מזמן. במקומם יש הרבה בוטיקים וחנויות מתנות יוקרתיות, בתי קפה קטנים ואינטימיים - בקיצור, יש איפה לבלות.

כשהייתי צעירה בירושלים (אופס - עוד פעם זה יצא לי), היו התל-אביבים מציקים לנו בדבריהם: "מה יש לעשות בירושלים ברחוב אחרי השעה 9.00 בערב?" באמת לא היה מה לעשות, אבל אנחנו תמיד שאלנו: "מה בכלל יש לעשות ברחוב אחרי השעה 9.00 בערב?!"

ביום ששי בערב, בכלל לא היה על מה לדבר - את העוצר בישראל לא המציאו לכבוד האינתיפאדה. העוצר הראשון במדינת ישראל התקיים בירושלים כל שבוע מיום ששי בצהריים עד מוצאי שבת.

היום כשאני באה לבקר בירושלים ואני רואה את בתי הקפה הפתוחים בלילות שבת במושבה הגרמנית, אני תוהה האם זו עדיין ירושלים או שאולי השיינקינאים לקחו את הפיקוד... בסופו של דבר נצחו התל-אביבים.

תמ

ובכן, אנגה ביקשה דיווח על הארוע המדמם והלא נעים שעברנו השבוע. אז ככה:

בכפר-הנשיא יש אנשים עם לב רחב ונדיב ואחריות מעל ומעבר וחופ מתודות רבות ותשואות חמות לכל אלה שבאו ולכל אלה שבאו והלכו לנוכח הברדק שהיה, אין לי מה להוסיף - אתם כולכם נפלאים.

לעמוד במשימה הזו-זה לא פשוט, לא מחמת חוסר התנדבות ורצון טוב, אלא מפני שמגן-דוד-אדום, לא ערוכים, לא מאורגנים ולא אחראים במקרה זה. הם הגיעו בשעה איחור, עם צוות "על-הפנים", שכלל שתי נשים - אחת בערך בסדר והשניה קצבית מדופלמת ושלושה נערים שעם כל הכבוד להם - זה גדול עליהם העסק הזה - וככה זה גם נראה בשטח. מחמת האיחור הצטבר תור ארוך ומייגע ולהערכת אנשים בילו במקום כשעה, שעה וחצי, בהמתנה מרגיזה ורועשת - כמובן שעצביי לא עמדו בכך וגם אני לא הייתי כל-כך נחמדה לכולם, ועל כך סליחה לכל אלה שנפגעו ממני - אני באמת מצטערת - רציתי לרצוח אותם למרות עבודת הקודש שלהם.

לסיום - אבקש מהם לעמוד באי אלה תנאים לפני ההתרמה הבאה - להוסיף כח-אדם מתדים - לחלק מספרים בכניסה ולהגיע בזמן!

* לעידית פוצקי פורסטר - אלף תודות על הסיוע.

* לחברי האולפן ולמתנדבים, מגיעה תודה מיוחדת על הענותם לתרום דם, בזכותם הגענו ל-61 מנות-דם שנדרשנו לתת. THANK YOU ALL.

תודה וסליחה לכל הציבור

הדסה

מ ה מ כ ב ס ה

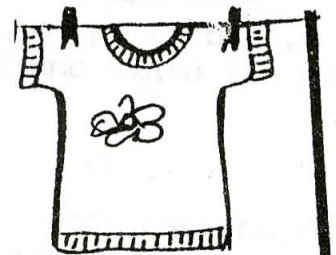
ישנן עגלות על הרמפה של המכבסה עם בגדים, כולל מעילים טובים, השייכים לאנשים, שהשאירו בחד"א או ברמפה עצמה.

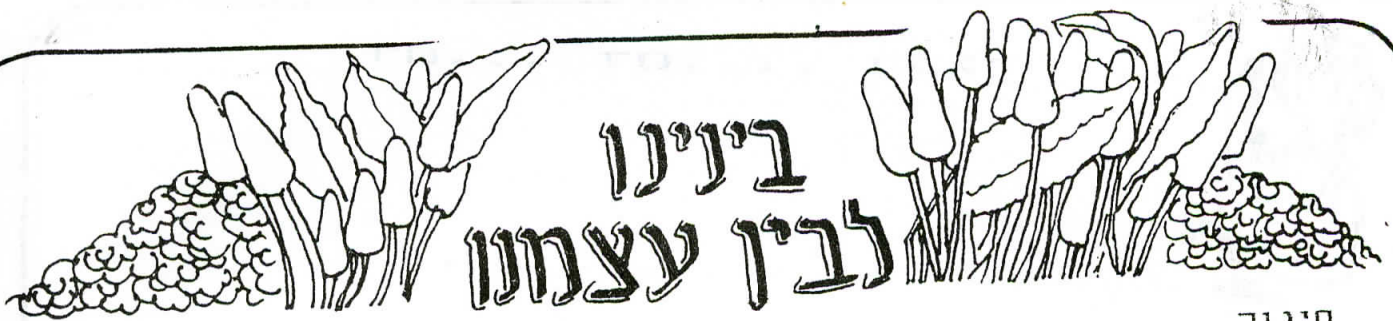
אם הדברים יקרים לכם, בואו לבדוק אם משהו שייך לכם.

בתאריך 13.5 - הבגדים יעברו לרשות המכבסה. לצערנו, לא נקבל טענות לאחר-מכן.

תודה

מכבסה קטנה

חינוך

א. בעוד זמן לא רב, בתחילת החופש הגדול, אולי בתחילת שנת הלימודים החדשה, יעזבו את עבודתן שתי גננות מוכשרות ומסודרות: רחלי ומעין. כותב שורות אלו ראה את עבודתן כסבא מעוניין ומצא שמה שנעשה בגנים "דימון" ו"שקד", הוא חינוך ילדים במובן הטוב: ערכים, תודעת חג, אמצעי משחק והרבה חום והבנה. וחבל שהן עוזבות. אמרה לנו אמא: "כשתבוא שכירה, מי מבטיח שמה שהיה הוא שיהיה?"

ב. ילדים יקרים. האם אנחנו דורשים יותר מדי בעד החזקת ילד באחד מבתי הילדים שלנו? האם הפיכת החינוך לעסק רווחי מבטיח שהחינוך ימשיך להיות טוב? אם נודיד את התשלום עבור "ילד יקר", האם לא היינו קולטים יותר ילדים? מהו הקו המנחה: המטפלת/מחנכת/גננת הטובה ביותר והיקרה ביותר או העובדת הבינונית והזולה יותר?

ג. כל הבלבול בנוגע לתעודת הבגרות הוא כנראה בלון נפוח. בסקר תוצאות תעודת הבגרות שהושגו בשלוש הערים הגדולות, מסתבר שבירושלים הצליחו יותר תלמידים לעמוד בדרישות תעודות הבגרות: שניה היתה חיפה ואחרונה תל-אביב. כרגע נשמעת הצעקה: כל המאמצים שעשו מנהלי בתי-ספר יוקרתיים, לנפות תלמידים שלא מסוגלים לעמוד בדרישת תעודת הבגרות היו לשווא ואם רק 70% מן התלמידים סיימו י"ב כיתות (בעיר ולא בבתי-ספר משותפים) מה קרה לחינוך. כותב שורות אלו טען לא פעם, שהיות שמה שדרוש כדי לעבור את בחינות תעודת-הבגרות הוא דק שינון, ניתן ללמד קבוצה של קופים להשיג אותה מידה של הצלחה. מסתבר שאין קופים בתל-אביב. אין זמן לחינוך לערכים. אין זמן לנושאים שמחוץ לתכנית. אחוז ההצלחה קובע. זה מה שרצינו!?

על כרטיסים מגנטיים, מחשבים וטלוויזיה

שמענו שבאחד הקיבוצים נגנב כרטיס מגנטי של ענף ע"י צעיר בן הקבוץ ועד שעלו עליו הוא גמא 1,000 ק"מ בנסיעות. אין ספק שהמחשב מוסיף הרבה - במיוחד בשטחי המחקר והמדע - אולם ההתמכרות של ילדים ומבוגרים למשחקי המחשב - וברוב המקרים זה על חשבון הקריאה - מעמידה תמרור "עצור". מי צריך ללמוד לכתוב אם יש מעבד תמילים בבית? מי צריך ללמוד לכפול 9×12 אם יש מחשבון בהישג-יד? למה לנו לקרוא רומן אם יש סרט מתח בטלוויזיה בבית? אחוז הקוראים יורד. בתי ספר מעידים שיכולת ההבעה בכתב ובעל-פה ירדה ויורדת. ומה שרואים בטלביזיה מחריד. כן זו המציאות - ערימת גופות ברואנדה, ילד קטוע דגל בסרביה, התרסקות מכונית מרוץ "live" - הכל הופך לבנאלי וזול. המחשבה, שיום אחד אגיע לדלפק, אכניס כרטיס מגנטי ואלחץ על כפתור שמסומן במילים "מרק-אפונה", ייפתח פשפש וממנו אקבל מנת נוזל מדודה (שוויון חביבי), וקול מתכתי מאי-שם ישמיע "שיהיה לך יום טוב", אינה מעודדת. בחרתי לחיות בין אנשים וגם אם אני סובל מהם לעתים וגם אם לא סובלים אותי, הרי זה עדיף.

מחשבה

הרבה חברים מגיעים לגיל ה-70 עובדה. האם זה מוכיח שכן סבלו במנסורה, או לא? לבני ה-70: לא האמנתם שתגיעו, לא האמנתם שתהיו סבתות וסבים, קיוויתם שיעמדו למענכם באוטובוסים? נו!

הנדון: בקשת מועמדים - מנהל יחידת איכות הסביבה במועצה האזורית

למועצה האזורית דרוש מנהל להקמה ולתפעול יחידת איכות הסביבה, במסגרת אגף מהנדס המועצה.

תחומי העיסוק

איסוף וריכוז מידע מהשטח. העלאת יוזמות בתחום איכות הסביבה. יצירת קשר וקיומו בדציפות עם מוסדות המחקר, מועצות ועיריות בצפון, משרדי הפנים ואיכות הסביבה. תכנון וניהול פעילות חינוכית ותקשורתית להגברת מודעות כלל הציבור לאיכות הסביבה.

דרישות התפקיד

- א. יכולת וניסיון בעבודה אידגונית וניהולית תחת מגבלות תקציביות ובהפעלת צוות.
- ב. ניסיון מוכח בתחומי איכות הסביבה.
- ג. יכולת וניסיון ביצירת קשרים עם גורמי חוץ - ממלכתיים, ציבוריים ופרטיים.
- ד. נמרצות ויוזמות. יכולת להקים את היחידה מתחילתה, לפתחה ולמסדה במישורים השונים.
- ה. תואר אקדמי בתחומים הקשורים לאיכות הסביבה - יתרון חשוב.
- ו. גיל עד 35 - יתרון.
- ז. רשיון נהיגה תקף. נכונות ויכולת לעבוד תוך ביצוע נסיעות רבות באזור.

היקף התפקיד: חצי משרה בשנה הראשונה, לאחר מכן משרה מלאה - לתקופת כהונה ראשונית של 4 שנים מיום ההתחלה. תחילת העבודה: בתחילת חודש יוני 1994.

* אם יש בקיבוצכם מועמדים אשר עונים למיטב שיפוטכם על כל הדרישות המפורטות למעלה, אבקש להעביר אלי הצעתכם בצירוף מלוא הפרטים: ניסיון, רקע מקצועי, תעסוקות קודמות, גיל וכו' - לא יאוחר מ- 15.5.94. (אנא הקפידו על משלוח חומר ברור וקריא!)

** רק הצעות מצד הגוף המוסמך בקיבוץ, שתגענה אלי במועד, ואשר עונות על מלוא הדרישות ומוסרות פרוט מלא - מתקבלנה.

הנדון: בקשת מועמדים - רכז פעולות מיפוי - משרה זמנית

דרוש למחלקת תכנון איסטרטגי ומידע במועצה האזורית, אדם לניהול פרויקט מיפוי ממוחשב של ישובי המועצה. משך ביצוע הפרויקט כ- 6 חודשים. במהלך תקופה זו יהיו פרקי זמן של תעסוקה חלקית.

תחומי העיסוק

איסוף מפות קיימות מן הישובים. תאום בין הישובים ובין מבצע המיפוי הממוחשב. אימות המפות הממוחשבות בשטח, עם נציגי הישובים, והמשך טיפול בהתאם. ריכוז נתוני המיפוי לצרכי ארגוניה, אימות מול נתוני הישובים, הגשת דוחות מוסכמים. - מנהל הפרויקט עובד בכפופות למנהל המחלקה לתכנון איסטרטגי ומידע.

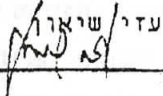
כישורים נדרשים ויתר דרישות התפקיד

- א. ידע וניסיון בקריאת מפות ותוכניות משורטטות.
- ב. ניסיון בעבודת מחשב עם מעבדי תמלילים.
- ג. הכרת תוכנת "אוטוקד" - יתרון חשוב.
- ד. נכונות ויכולת לעבוד תוך ביצוע נסיעות רבות באזור, גם בשעות לא שגרתיות. רשיון נהיגה.
- ה. יכולת לעבוד עצמאית, תוך נטילת אחריות ("דאש גדול").
- ו. יכולת וניסיון בניהול תקשורת בין-אישית ומגעי עבודה עם ממלאי תפקידים רבים.

תחילת העבודה: מידית.

* אם יש בקיבוצכם מועמדים/ות שעונים למיטב שיפוטכם על כל הדרישות המפורטות למעלה, אבקש להעביר אלי הצעתכם בצדוף מלוא הפרטים: ניסיון, רקע מקצועי, תעסוקות קודמות, גיל וכו' - לא יאוחר מ- 10.5.94.
(אנא הקפידו על משלוח חומר ברור וקריא!)
- לפרטים נוספים - דודו אברהם, טל' 945631.

בברכה

עזרי/שיאור

הערות לגישתנו לבחירות להסתדרות

הערות לגישתנו לבחירות להסתדרות

מפריע לי השימוש של חברים בקלישאות משומשות ודמגוגיה במאמרים על הבחירות להסתדרות. ביטויים כגון "תרגיל מסריח" או "פצצת סרחון" אולי מתאימים לאוצר המילים של פוליטיקאי או עתונאי של העתונות הצהובה. סוף כל סוף תרגילים הם לחם חוקו של הפוליטיקאי. אבל השימוש בביטויים כאלה על ידי אנשים נורמליים רומז על נאיביות או חוסר חשיבה עצמית. זה פשוט דמגוגיה לנצל מצב משפחתי קשה ועזיבת בת זוג, כדי להשמיץ בן אדם. כמו כן, אין כל קשר ממשי בין המלה "עריק" ומרד פוליטי. פוליטיקה משחק של כוח, של אמביציה אישית, של מאבק לשלטון. פוליטיקאי בלי אמביציה לא יצליח, ופוליטיקאי בלי מרפקים ייכשל, או יישאר ברקע האפור של הזירה. הייתי חושב שכל איש אנטליגנטי יבין זאת. אם כך כל ההאשמות ההדדיות חלק ממשחק בין הפוליטיקאים ובין עצמם. אך גובל על טפשות להשתמש באותן הפראזות אם אתה לא חלק של המשחק.

בבחירות לכנסת יש אמנם אלמנט של אידיאולוגיה, או אמונה שקור מסויים יותר טוב למדינה. במיוחד במצב של ישראל כאשר השאלה של בטחון ושלוש ממש גורלית. במצב זה האינטרס האישי והמעמדי הופך להיות פחות חשוב בגישה של הבחור למפלגות. בחירות להסתדרות עניין אחר. ההסתדרות רק כלי לשם השגת תנאים יותר טובים, ולכן השאלות "הגדולות" אינן רלבנטיות. מי שחושב שהקבוצה של רמון תביא לשיפור במצב שלו ושל הסקטור שלו, שיצביע בעדו. אני כשלעצמי אינני מאמין שכך המצב. הבחירה אמנם בין "לא טוב" ו"לא טוב" אבל נדמה לי שהקבוצה של הברפלד יותר יעילה בשביל הסקטור שלנו, ולכן אצביע בעדה.

אגב אל תהיו מופתעים אם כל ההאשמות ההדדיות יישכחו יום אחרי הבחירות והאויבים של היום ינהלו משא ומתן על הליכה ביחד.

בשביל זה יש קן נוער עובד ולומד בקיבוץ

ההסתדרות הכללית של הנוער העובד והלומד כתנועת בת של ההסתדרות, החליטה (ומקיימת) יחס שווה לקיני הנוער העובד והלומד בקיבוצים ("הקן הקיבוצי").
ברחבי התק"מ קיימים כ-60 קינים מקומים - אזריים - ומשולבים, המקיפים קרוב ל-100 קיבוצים.

מחלקות ההסתדרות המממנות את פעילות הנוער העובד והלומד בקינים השונים הכניסו את הקינים הקיבוציים לתוכנית עבודתם ומממנות את הפעלתם כמו בעיר. התהליך התחיל ומקווים להגיע במהרה לשיוויון מוחלט.
(אגף נכסים: שיפוץ וריהוט, מחלקת נוער: תקציב פעולה, האגף לחינוך רעיוני: מימון סמינרים ועוד...).

אז מה היה לנו? (לדוגמא שנת 1993)

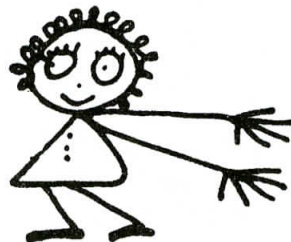
סיבסוד טיולי בוגרת ומפעלי התנועה, קומונרים בקיבוצים (כ-20), סמינרים וימי עיון לרכזים ומדריכים מהקיבוצים, ריהוט ושיפוץ קינים בקיבוצים, תקנים לרכזי ק"ק אזריים והפעלתם ותקציב פעולה שוטף.

קבוצות הבחירה

2 תקני רכזים, משרד, הוצאות, קומונרים ו-3 קומונות. סה"כ תרומה ישירה לקיבוצים: קרוב למיליון ש"ח.

פסילי הנוער העובד והלומד
והקן הקיבוצי

מ פ י ה ט ר

נעם (שגב קרופר) לאמא: "אמא, נכון אם את בת ואני בת אז אנחנו בתיים?"...

קול התה נשמע בארצנו

קול שקשוק התה נשמע בארצנו. סוף-סוף פוליטקאי מהשורה הראשונה מחליט לטפל בהסתדרות הכואבת, הסובלת מהסתיידות, שהובילה לנמק, ממנגנון שהתנפח במשך השנים למימדים מפלצתיים.

אני מתכוון לחיים רמון שמוכן היה לסכן את עתידו הפוליטי בכדי שיוכל לתת טיפול שורש להסתדרות שבדרך שכבר מזמן היתה צריכה לעבור נעור ובירור יסודי על תפקידיה, על דרך פעולתה ועל עתידה.

במשך השנים ניסו להשתיק את הביקורת על תיפקודה: בטענה "מה השתגעתם? אתם רוצים שהליכוד ישתלט על ההסתדרות?" וכך עברו להן השנים והענק הגביר את תנומתו ואת הסתיידותו וכעת קם אחד "מתוכנו" נטול חשד של שמץ קירבה לביבי וחבריו. אך המנגנון מיד התארגן לדמוס ולהשמיץ את האיש. כדי להצניע ולהסתיר את הבעיה משוויים אותו לר' מלצ'ביץ מכנים אותו משיח וכו', במקום לבדוק את הדברים לגופם כמו שעשה למשל מרכז מפ"ם שהכריז בקול צלול ורם, אנחנו בעד חיים רמון, הוא הסיכוי היחידי לשינוי.

לצערי, מזכירת הקיבוץ שמייצגת כנושאת בתפקיד, קיבוץ שלם, נסחפה להצהרות מלחמת הבחירות הזאת ללא שהתקיים דיון קיבוצי ללא שקויים משאל מינימלי של קלפי בקיבוץ. אני פונה לתמר - אנא הפסיקי את השתתפותך במכבש הפוליטי. כאשר חבר מהשורה מתבטא לכאן או לכאן בענין פוליטי כלשהו, זו זכותו הלגיטימית. אך כשחבר נושא בתפקיד מרכזי מסוג זה, מוטלת עליו חובת הנייטרליות. אינני מוכן שיתקבל באיזהשהו מקום הרושם "שכפר-הנשיא כקיבוץ" תומך במועמד זה או אחר.

סוגיית המזכיר ודעותיו הפוליטיות, עלו כבר בימי כהונתו של המזכיר הקודם ואז נאמר במפורש שהמזכיר לא יעסוק בפעילות פוליטית כמזכיר קיבוץ.

ולסיכום, ניפגש כולנו ב-10.5 בקלפי, ברוח טובה ובסיכוי לשינוי. אז אל תיבהלו ועל תפחדו, הצביעו עבור המועמד המתאים: חיים רמון.

דודי

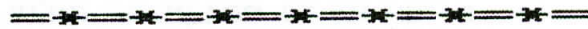
ר"ה קרטואר

בטאון ראש-פנה וישובי הסניכה גליון מס' 2 אייר תשנ"ד אפריל 1994

הסדר הסעות לקשישים ולבעלי מגבלות תנועה.

בעקבות פנייתה של שוש סלומון, אחות מרפאת קופ"ח בראש פנה, יזמו גאולה ריבר (יו"ר ועדת בריאות בקדנציה הקודמת) והעובדת הסוציאלית רותה סבר, הצעה להסעה מייוחדת לקשישים ולמי שמתקשים בהליכה. המטרה היא לאפשר לתושבים להגיע ביתר קלות לסידור ענייניהם במקומות מרכזיים כמו דואר, מרפאה, בנק, סופר-מרקט, מכולת וכו'.

פעמיים בשבוע, בשעות הבוקר, יעבור רכב בשכונת המושבה ויאסוף את המעוניינים. לאחר כשעה יוחזרו לבתיהם. ההצעה נשקלה ע"י ראש המועצה והוחלט לבצע אותה למשך תקופת ניסיון של מספר חודשים. אם אכן יסתבר כי ההסעה מביאה תועלת ויש נזקקים לשירותיה - היא תהפוך להסעה קבועה. הוצאות ההסעה ימומנו מתקציב המועצה.

"אין המערכת מצדה בהכרח עם הדיעות המופיעות בעלון" אין ספק שלפנינו אחד ממשפטי המפתח הנלמדים בקורס לאמידות דיפלומטיות, ומכאן, כמו בכל התבטאות דיפלומטית, יש לקרוא בין השורות. ולכן כאשר נכתב או נאמר - "אין אנו מצדהים בהכרח" יש להבין זאת כך: א. בעצם אף אחד לא מכריח להזדהות, ב. והרבה יותר חשוב, אנחנו לא מצדהים בהכרח אבל גם לא דוחים על הסף, (לדוגמא: ירושלים לא למשא ומתן, בשלב זה..). ג. אולי ובאמת אולי אנו כן מצדהים עם מקצת, חלק, משפט, פסקה אחת של הדברים, יותר ממה שאנו מוכנים להודות לפי שעה, ואם זה לא שינוי, שינוי מהו?

פתרונות יצירתיים

שאלת המטבע הפלשתיני איימה לפוצץ את כל ההסכם. אנחנו אמרנו לא! הם אמרו כן !!! אנחנו אמרנו אולי? הם אמרו דווקא !! הכל נראו אובדי עצות (ודרך) עד שהגיע החבר זווילי, שהחפנה לרגע מגירוש חברים מהמפלגה, ואמר תוך שהוא מבליע חיוך מבווייש לעבר מצלמות הטלוויזיה ומגניב אצבע משולשת לעבר רמון: יש לי דעיון גאוני!!! שקט השתרר באולם.

לא ניתן להם מטבע... אבל, ניתן להם שטר... פנים מחייבות נראו בחדר, עד שלפתע הרצין סגן השר לעינינו ויתורים ומחוות, שבעבר צבה לכינוי חיבה "פודל" ושאל-תמה לאמור: ואיזה דיוקן יתנוסס על אותו שטר שניתן להם במקום המטבע שלא ניתן להם? של רבין או של "החתרן הבלתי נלאה" שעד לא מזמן הייתי ה"פודל" שלו, ועבשיו אנחנו יצי' ילבות"? ומה יגידו שותפינו ב"ממשלה עם מרץ" אם לא נסכים שעל אחד מהשמרות יתנוסס דיוקנו של השר שדואג כל הזמן לאיכות סביבתינו? הרי שוב הם ימענו שממשלת העבודה בראשות רבין שוב לוקחת לעצמה את כל הקופה...

שוב הופנו המבטים לעבר זווילי שמצידו מיהר להמתיק שפתיים. "חברים חברים להירגע, גם על זה כבר חשבתי": אנו נסכים לשטר רק בתנאי שהתמונה של הברפלד תתנוסס עליו !!! כך נהרוג כמה ציפורים במכה אחת: ניתן להם מה שאנחנו יודעים שהם רוצים, בלי להראות שויתרנו, ויותר חשוב: נעזור לחיימק'ה שלי ונכניס בהוגן לחיימק'ה שלהם (רמון)... ערפאת ודאי יסכים. הוא יודע שבייגה יכסה כול (שטר) חוב עליו מתנוסס הברפלד...

המשך...

הבעת אושר ושביעות רצון עלתה על פניהם של הנוכחים. שוב נכחו כמה
עגום היה מצבם ללא מצל"ם המבריק, וכאות הוקרה והערכה קמו כאיש
אחד וקראו בגרון ניחר צוויילי היי...
ממחנה "מתנגדי השלום" בראשות רמון נמסר בתגובה, כי הם יחרימו את
השטר החדש, וישתמשו רק בכסף קטן. חוץ מזה שטר עליו חתומים
צוויילי או הברפלד, לא שווה את הנייר עליו הוא כתוב...

בעזרת השם

ידוע מזמן שהכל נעשה ונחתם ב"עזרת השם". לכן לאחר שהסכמנו שצבא
שחרור פלשתיין (צש"פ) ייקרא מעתה "משטרת האוטונומיה", הסכמנו גם
שהאוטונומים החדשים לא יקבלו בשום אופן זרכון אלא רק PASSPORT.
וכך כאשר "השם" לצידינו, נמשיך להתנגד למדינה פלשתינאית שבירתה
ירושלים, בינינו ובין הים, אבל לא איכפת לנו שתקום STATE OF
PALESTINE שבירתה "אל-קודס" בינינו לבין יריחו...
כדי לזרז את התהליך ככל האפשר, ולמנוע עיכובים מיותרים, כבר
נעשתה פנייה בהולה לנציב הבריטי כדי שיחפש אם במקרה נותרו לו
במגירות מספר מפות ישנות מתקופת שהותו אצלנו...
אגב מי עוד זוכר שעד לפני שנתיים היה לנו שר חוץ שאמר עליו
שהוא מדבר בצורה מעורפלת והולך סחור-סחור, ושצחקו עליו כאשר רצה
לומר לשומעיו באנגלית, "בואו נדבר גלויות" אמר - LET'S TALK
....POSTCARDS

אויבי השלום

יש המון יתרונות בהשתייכות למחנה "אויבי השלום". הבולט שבהם
הוא: "שלום עושים אם אויבים" (משפט מפתח נוסף אותו לומדים בקורס
מבוא לאמירות דיפלומטיות - ממש בצמוד למשפט "אין אנו מזדהים
בהכרח" ! זוכרים ? ? ?

הבעיה היחידה, אם להמשיך ברצף הלוגי הנ"ל, היא, שאם שלום עושים
עם אויבים, אז עם מי עושים מלחמות ? ומה נעשה אנו לאחר שנגמור
לעשות שלום עם כל אויבינו ? ? ?

אבי רוזנקרנץ

בינינו לבין עצמנו

זבל ופוליטיקה

צא ולמד: הפושעים והנוכלים הגדולים והמוצלחים ביותר בכל הזמנים היו בעבר, והם גם כיום, אנשים שנראים כישרים ודוברי אמת. זה חלק מסיבת הצלחתם. המרגלים הטובים ביותר והמוצלחים ביותר היו האנשים שכל אחד בטח בהם והם חלק מהממסד. עצם מעצמותיה של החברה אותה הם מכרו בעד אידיאולוגיה או בעד בצע כסף. השקר הוא שם המשחק.

הפוליטיקאי הטוב והמוצלח ביותר הוא לעתים השקרן הגדול ביותר ורק אם עמדתו מזדהה עם עמדתנו נהיה מוכנים לסלוח לו. השקרים של הידיב הפוליטי הם רמאות, הוכחה להסתאבות, שחיתות וכל אבות הטומאה והחטא. השקרים של הפוליטיקאי "שלנו" הם טקטיקה, כורח המציאות, מעידה זמנית, לדבר שנסלח.

מקום הזבל לצערנו, איננו באורווה, ברפת, בצאן, או בדישון השדות, אלא בכנסת, בטלוויזיה, בעתונות וגם בהתייחסותנו זה לזה בחיי היומיום. האנגלים שלא מפגרים אחרי כל אומה אחרת בארסיות ההתייחסות ליריבים פוליטיים, עושים את זה באלגנטיות יתר שאולי היא תולדה של השפה. הם לא יגידו על פוליטיקאי שנוא שהוא "אנאלפבית"! הם יאמרו בנושלתנות: "THE RIGHT HONOURABLE MEMBER FOR X STILL HAS TO PROVE TO THE HOUSE THAT HE LEARNT SOMETHING FROM THE YEARS OF EXPENSIVE EDUCATION HE WAS GIVEN"

יש להניח שתרגום המשפט בקיבוץ זה מיותר. הם לא יגידו "גם אחותו זונה!" ועד היום יש בודאי משוכנעים שלשמעון פרס יש אחות. על בנימין דיזרעאלי, שהתנצר ביודעין שזו הדרך להצלחה פוליטית, הם אמרו: "הוא מגלה חלק מהתכונות המפוקפקות של אבותיו העבריים". זה נשמע טוב יותר באנגלית: HE SHOWS SOME OF THE MORE DUBIOUS QUALITIES OF HIS HEBREW ANCESTORS ומה אומרים על יצחק רבין: הוא שתיין... הוא בלתי יציב.... הוא איבד שליטה... כמו במלחמת ששת-הימים הוא התמוטט... הוא שקרן.... הוא בוגד.... ואולי שכחנו שביזמת מנחם בגין שדיבר על "הקיבוצניקים המליונרים" האספסוף צעק "מוזת לקיבוצים".

אין סיבה שסגנון זה יתגנב לתוך העלון. לאדי זכות מלאה לכתוב שהוא סבור שהחלטנו שהפוליטיקה לא תמצא את ביטויה בחיינו הקבוציים. הוא טועה. לא החלטנו. לא נתנו לפוליטיקה לפלג אותנו, אבל על גבי דפי העלון הופיעו לא אחת דעות ועמדות פוליטיות. אבל כשהוא כותב שההסתדרות היא מושחתת ומסואבת, זו קביעה שמחייבת הוכחה. כשמר"ץ מעביר לש"ס - האויב המושבע של אתמול - מליון ש"ח זה טקטיקה מבריקה או משהו מסריח?

ובאשר לכתבתו של אבי רוזנקרנץ, שכל כך מלאה שנאה תהומית יש דק להצטער עליה. כמו בקיבוץ, כך בהסתדרות: שוכחים את הדברים הטובים שעשו ועוד עושים. והסגנון דוחה ומסליד. אולי זה המחיר שאנחנו משלמים בעד האדישות הפוליטית שאיפיינה אותנו במשך כל השנים. אותם האנשים שהלכו סחור סחור אחרי הכוכב של ד"ש ז"ל שהכניס את הליכוד לראשות הממשלה ל-15 שנים אומללות, הם אותם האנשים שהצביעו בעד מר"ץ שאין לו שום מסר חברתי ורוצה איגוד מקצועי נטו וחוק בריאות ממלכתי שהגרסה הישראלית של מרגרט ת'אצ'ר תקצץ מחד-מחדתיים. והם אותם האנשים שיצביעו בעד חיים רמון שבשם היעילות והחסכון עלול לסגור מרפאות קופת-חולים בקיבוצים ולהעדיף בתי-חולים רווחיים. זה הגיוני. זה כמו מרכזי רווח בקבוצים.

אריק א.

מילה חריפה ל"נכון לעכשיו"

הפעם כבר אין לי ברירה אלא לרדת כסאח עליך - תמר. במכתבי הקודם ניסיתי להסביר שאין מקום, או תועלת, לויכוחים פוליטיים מעל גבי דפי עלוננו. ואת בשלך! אז ראשית כל יש לי גם בקורת על כך שנטלת את הזכות לקרוא את הכתבה שלי לפני שהודפסה, ולהגיב עליה, באותו עלון. מדוע אין את הזכות הזאת לכל חבר? האם זו מין צנזורה? ואם יש לעורכת בעיה, היא יכולה לגשת לכותב ולדון איתו על כשרות מאמרו.

ובכן תמר, אינני רואה מי שם אותך לשופטת או פוסקת מה טוב או רע להסתדרות. לך יש דיעה ולאחרים דיעה מנוגדת. אולי הדיעה המנוגדת היא הטובה להסתדרות? לכן אני פונה בפעם השניה (והאחרונה) אלייך, ולכל הציבור, חידלו מכתבות פוליטיות פרובוקטיביות. כנ"ל גם לאבי, שאין לי ענין להיכנס איתו לויכוח דרך דברי-הכפר!

ולבסוף, עוד מילה לעורכת. זה שהוספת אחרי מאמרו של אבי ש"המערכת אינה בהכרח מזדהה..." זה אולי בסדר, אבל בתנאי שתכתבי זאת גם בסוף מאמריהם של תמר ואריק - וגם שלי. אז, או לכולם, או בכלל לא.

אז בואו נשמור כולנו על עלון נקי - מפוליטיקה!

אדי נ'

נ.ב. - לאחר כתיבת שורות אלו, נדהמתי לראות את סרט המשטמה שהבאת לכאן, והצגת אותו מספר פעמים על מסך הטלוויזיה הממלכתית שלנו. האם את מרשה לי להביא סרט של רשימת רמון ולהציגו כדי לספר את כל האמת לחברה? ולגבי ולנסי - נו זה כבר יהיה מאחורינו!

דפי - מידע

מס' 5

4 במאי 1994

י"ז אייר תשנ"ד 28.4.94

סכום ישיבת מזכירות מיום 28.4.94

נוכחים: תמר, ג'ייסון, דייב ד., רחל ג., נעה, לן וו., צביה, שבי.
נעדרים: אורי, שלמה, רחל א., רענן, מיכאל.

אישור הדו"ח מהישיבה הקודמת:
הדו"ח אושר.

כלבים: (בהשתתפות קרול ב.)
קרול העלתה אספקט אחד של המפגעים הנגרמים ע"י כלבים: ההפרעה שהם מפריעים לאורחי הלינה הכפרית היושבים על הדשא ואוכלים את ארוחותיהם.
חברי המזכירות חזרו והעלו את תסכוליהם בנושא הכלבים והמפגע שרובם מהווים בקבוץ.
סוכם: להטיל שוב על לן ורענן להכין את הצעותיהם (לישיבה הבאה!), בשיתוף עם חברי וועדת כלבים: יובל ומורדי. הדיון יחודש בישיבה הבאה.

פיצויי תאונת דרכים:
תמר הסבירה שבאופן כללי כאשר מתקבלים פיצויים בגין תביעת נזיקין הם מתחלקים לשני "ראשי נזק" (בלשון של חברות הבטוח): פיצויים על כאב וסבל אישי, ופיצויים על הוצאות שהיו ו/או שיהיו לנפגע, ועל אבדן כושר השתכרות בעתיד.
כל הגורמים שאתם התייעצנו בעניין הסכימו שהסכומים שנקבעו בגין הוצאות ובגין אבדן כושר השתכרות שייכים לקיבוץ. רוב הגורמים האלה (עורכי דין וועדת חברה של התק"ם) ממליצים לתת חלק או את כל הסכום הנובע מסבל אישי לחבר עצמו.
התקיים דיון בסוגיה, אך הוא לא הסתיים ויימשך בישיבה הבאה.

סכמה: תמר

לידיעת כל החברים.

ד"ר ג'ים שלום הודיע לי טלפונית השבוע שהוא לא מתכוון לחזור לכפר הנשיא עקב סיבות אישיות.

לכן על ועדת הבריאות לחפש רופא חדש אחר, כבר לחודש יולי כאשר ד"ר בלומנטל מסיים את תפקידו אצלנו.

רות גולן
ועדת בריאות

./...

מועצה אזורית הגליל העליון

ראר נע 2, הגליל העליון טל. 06-945611 פקס. 06-945637

1.5.94

לכבוד
מזכיר הקיבוץ

שלום רב!

הנדון: שביתת העובדים הסוציאליים

(בבקשה לפרסם מכתב זה לכלל חברי הקבוץ)

איגוד העובדים הסוציאליים הכריז על סכסוך עבודה ובעקבותיו על שביתה החל מה - 21.4.94. צוות העו"ס במחלקת הרווחה של המועצה האזורית הצטרף לשביתה מלאה למשך שבוע.

מדוע שבתנו?

א. אנו מזדהים עם המאבק של העובדים הסוציאליים לתנאי שכר הוגנים ומצטרפים למחאה על הציניות והסחבת שאפיינו הטפול בתנאים שכבר הוסכם עליהם לפני שנה טרם מומשו.

ב. אנו פועלים גם כמחלקת רווחה של רשות מקומית וככאלה חייבים לשבות ככל העו"סים שהם עובדי משרד הרווחה או עובדי רשויות.

לאחר שבוע שביתה אנו מחדשים את העבודה, אך לא באופן מלא.
מדוע וכיצד אנו חוזרים?

נוסף להיותנו עו"ס של מחלקת רווחה, אנו מהווים צוות של עו"ס קיבוציים. ע"ס בקבוץ היא שרות ייחודי אשר הקבוצים משלמים עבורו. צוותי העו"ס הקבוציים בארץ, אשר אינם עובדי מועצה, אינם שובתים. חזרתנו לעבודה כרוכה בהפרדה בין:

א. השרות בקבוץ - אותו נמשיך לתת.

ב. פעילויות מול משרד הרווחה - (כגון: כתיבת תסקירים; הגשת דו"חות סוציאליים; מעורבות כפקידי סעד; הפניית ילדים לסידור חוץ ביתי) - שאותו לא נקיים עקב השביתה.

כל הפעילויות הללו מושבתות גם ברמה הארצית ולא תזכינה לטפול. הדבר האחרון שאנו רוצים בו הוא פגיעה בכס, מקבלי השרות. עם זאת, צעד של שביתה בודאי ישנה בו גם פגיעה. מקווים שנזכה להבנתכם.

מירה גלס
מחלקת הרווחה

סיכום תמחירי ינואר-מרץ 1994

*****

החזקת חברים

*****

ההפרש %-1	הפרש + א -	ההוצאה 3 חדשים	25% (1) מהתקציב	הסעיף
-2%	(6,208)	381,271	375,063	כלכלה
19%	12,693	53,809	66,502	כרטיסי אגד
99%	3,032	37	3,069	מחסן בגדים
-157%	(804)	1,315	512	(2) סנדלריה
20%	3,596	14,308	17,904	כביסה
-30%	(1,512)	6,628	5,116	(3) תספורת
9%	576	5,818	6,394	נוי
11%	978	8,230	9,208	הספקה היגיינית
-16%	(80)	592	512	אולם דדו
-301%	(3,470)	4,621	1,151	(4) קוסמטיקה
-73%	(4,639)	11,033	6,394	(5) ו' חגים
86%	219	37	256	ארכיון
66%	7,075	3,668	10,743	ו' תרבות
33%	850	1,708	2,558	ספורט
22%	947	3,273	4,220	ו' התקשורת
-79%	(2,025)	4,583	2,558	(6) אמנים
-75%	(38,176)	89,331	51,155	השתלמות ולימודים
1%	222	24,077	24,299	רדיו וטלוויזיה
33%	21,928	44,829	66,757	החזקת בנינים
91%	5,111	516	5,627	ו' חברה
-10%	(12,551)	136,602	124,051	בריאות
65%	2,419	1,290	3,709	החבר המבוגר
40%	5,110	7,679	12,789	טיפול וייעוץ
-31%	(1,743)	7,370	5,627	(7) הוצ' מזכירות
19%	742	3,095	3,837	דת
56%	5,727	4,504	10,231	חתונות
17%	1,544	7,408	8,952	עזרת קרובים
18%	1,891	8,340	10,231	פעולה ציבורית
0%	3,451	835,972	839,423	סה"כ עמ' 1

ההפרש ב-%	הפרש + א -	ההוצאה השנתית	התקציב המהוון	הסעיף
	3,451	835,972	839,423	מעמ' 1
-2%	(55)	2,613	2,558	מילואים
36%	3,355	5,853	9,208	דור 2 ש"ש סדיר
61%	156	100	256	איכות הסביבה
61%	470	297	767	קליטה
100%	1,279	0	1,279	תקציב המזכיר
2%	196	12,593	12,789	לימודי בנים עזבו
-2%	(12,195)	688,845	676,651	(8) תקציב כולל
-0%	(3,344)	1,546,273	1,542,929	סה"כ החז' חברים
				החזקת ילדים *****
88%	2,821	376	3,197	הלבשה
100%	1,563	0	1,563	דיהוט ילדים
79%	6,347	1,646	7,993	בר מצווה
0%	67	25,830	25,897	הגיל הרך
2%	383	22,637	23,020	ביה"ס היסודי
6%	1,637	23,941	25,578	ביה"ס התיכון
-56%	(1,425)	3,983	2,558	(9) משק ילדים
-5%	(1,730)	34,981	33,251	חינוך מיוחד
-2%	(206)	12,995	12,789	טיטולים
7%	9,456	126,389	135,845	סה"כ החז' ילדים
	(3,344)	1,546,273	1,542,929	סה"כ החז' חברים
0%	6,113	1,672,662	1,678,775	סכ"ה

הערות

1. 25% מהתקציב המהוון לפי המדד ל-3 חודשים - 2.31%.
2. הוצאות בעקבות שיקום הסנדלריה וחידוש המלאי.
3. חידוש המלאי: יש לצפות לירידה בהוצאות בהמשך.
4. קניית חומרים למלאי והרחבת הפעילות.
5. אין ו' חגים וזו התוצאה!
6. רוב האמנים משתמשים בתקציביהם בתחילת השנה.
7. עם רכישת מכונת הדפוס ירדו הוצאות.
8. התווספו 200,000 ש"ח לתקציב הכולל בתוספת החד-פעמית (95,000 ש"ח), הפשרת "חובות העבר" (95,000 ש"ח) והעברת תקציבי בגדי-ונעלי-עבודה (10,000).
9. בימים הקרובים יתקיים דיון על עתיד משק הילדים.

ערך לפירסום: מקס מ'

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * This week's edition of Divrei is full of "propaganda" for the forthcoming elections - each article starting more or less with the words "I don't want to make propaganda in our internal paper, but...." Next week we shall all be wiser.
- * Did you manage to catch Roy Bouskilla being interviewed on the five o'clock television news on Thursday about the "feverfew"? I can see we have a real photogenic television personality amongst us! Well done, Roy, and I hope it brings all the migraine sufferers flocking to the office.
The next batch of the stuff is being cut just now, and we are expecting it to contain a high percentage of the 'active' ingredient.
- * Bob Hart has embarked on a new career - local officer of pest control (snakes, mosquitoes, etc.). We hope he has a dull season..
- * Crowds of people (mostly of the younger generation) gathered around the notice-board displaying the "youngsters" of former years, who are celebrating their "70th" at the party this evening. Congratulations to
Rachel Avidor
Alf Dobriner
Riva Ben-Nathan
Iris Ben-Chaim
Shmuel Chatzor
Eric Erenberg
Batya Raines
Julia Nitzan
Reuven Guter
Isaac Telem-Potash
Matty Devon
- * Another set of congratulations is in order for the Bar-Mitzvah kids, who are each celebrating seperately this year, with a grand finale at the end of the school year. In the meantime Mazal Tov to the Fuchs, Ayalon and Oren families.
- * In spite of the mix-up in times, and the inexperienced nurses (not ours!) Hadassa managed to round up 61 blood donors this week - so we are insured until the next time.
- * Did I tell you about the wonderful outing Helene organised for the "elderly" last week? We re-visited sites around the northern Kinneret, and finished up with a fish-lunch in Ein Gev, and a sail back to Tiberias. You should have seen Mossy and Henry re-enacting the "Munity on the Bounty" (or something similar). The captain thought we were completely nuts! And a good time was had by all....

MAZAL TOV

HAPPY BIRTHDAY

9.5.94. Nurit Oren
Benny Yodaiken

10.5. Ilse Ben-Chanoch
Shlomi Sebaq

11.5. Rinat Oren
Tamir Sprung
Shani May Brodie
(Potash granddaughter)

12.5. Dudik Fuchs
Danit Netzer
(Chatzor granddaughter)
Li'at Barak
(Mendzi' granddaughter)
Re'ah Ben-David
Yaniv Gluck
Shachal Levenkoff)
Yarden Levenkoff) Cohen granddaughters)

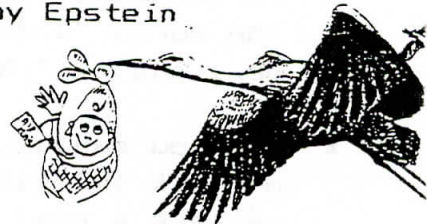
13.5. Libby Weintraub
Varda Weintraub
Noya Eder

14.5. Yanir Kornblit

HAPPY ANNIVERSARY

8.5. Timna & Yoram Shoer

9.5. Shosh & Gershy Epstein

A BABY BOY WAS BORN
M A Z A L T O V

to the parents - Meirav & Giddi
grandparents - Becky & Eric
and all the family.

*****

THE POOL WAS OFFICIALLY OPENED FOR THE SEASON THIS WEEK
(which was, of course, the reason the weather turned cold...)

SPECIAL BIRTHDAY PARTY
(for the members celebrating their 70th THIS YEAR)

T O N I G H T in the Chadar Ochel at 21.15

Everybody is cordially invited

*****

REMINDER - Tomorrow afternoon on the lawn - JUMBLE SALE

Bring anything (in good condition) you want to get rid of -
and make a few piastres! If you need help with
transport, get in touch with Tammi/Assaf.

JAHREZEIT	נג
2 Sivan (1983) - Esther Rose	פדפד
2 Sivan (1957) - Freda Rish	

